

и до дѣто блѣгаретѣ не си отидохъ, не межи да се збере съ Тома. Муртаганъ, съ безъ четъ роби и войнски работи, си отиде, а Тома съ колкото му останъ войска не можн вече да иде на Цариградъ, и Михаилъ се отрѣва отъ него.

По Муртагоновото врѣме блѣгаретѣ имали да правѣтъ не само съ едно грѣцко царство; тогази имахъ работа и съ франкитѣ (французитѣ). Муртагонъ гледалъ да приземи три славенски племена, които сж сѣдѣли между рѣкитѣ Тимокъ и Дунавъ. За това тѣхнїятъ князь Борна поискалъ помощъ отъ франкитѣ; нъ тѣхнїятъ царъ Людовикъ не ги послушалъ, и отъ това по много, защото по 824 година блѣгарски посланници отишли въ Ахенъ, и искали да сврѣжътъ съ франкитѣ прїятелски зговоръ. По 825 година други пакъ блѣгарски посланници отишли и искали да направѣтъ граници между франкитѣ и блѣгаритѣ. Най сѣтиѣ на другата година блѣгаретѣ пратили посланници и искали на франкитѣ или границитѣ или бой. До 827 не се съгласявѣтъ, и Муртагонъ миналъ рѣката Драва и фанжло да напада на франкското царство; тогази той призелъ тамошнитѣ славенски племена. Нъ тая земя, която се простираше отъ Пеца до изворитѣ на Тиса, а отъ друга страна на Дунавътъ между Тимокъ и Морава (у Сръбїа). не стоя много врѣме у тѣхъ, защото сѣтнѣ, като дохода унгаритѣ (маджаритѣ) я призехъ. По Муртагоновитѣ боїове съ франкитѣ, христїанството фанжло да се сѣе между блѣгаритѣ у Унгарїа, едно отъ христїанитѣ дѣто ги прѣсели Крумъ огаткъ Дунавътъ, когато зе Едрене, и друго отъ проновѣдницитѣ дѣто дошли у Блѣгарїа отъ другитѣ христїански мѣста. Много блѣгаре станжли тогази христїане, нъ и много тегляли отъ блѣгарскитѣ крале, и най много отъ Муртагона. Много отъ тѣзи христїани погинъ.